

SÅ TA DA MINE HENDER

Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem!

Jeg kan ei gå alene, nei, intet sted.
Hvor du meg fører ene, jeg følger med.

La intet mer meg skille fra nåden din,
og gjør meg ganske stille, o Jesus min.

Ved dine føtter ene er barnet trygt,
på deg, på deg alene min tro er bygt.

Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd,
min salighet dog fremmer din gode Ånd.

Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem.

T Julie von Hausmann 1862 - M Friedrich Silcher 1842

Takk for at du kom og var med oss i dag!
Familien

Prest: Vebjørn Sagedal
Organist: Knut Arne Mikalsen
Kirketjener: Egil Klevberg

TANGENS
BEGRAVELSESBYRÅ

Øystein Sørensen

★ 12.07.1957 + 15.05.2023

Langfjord kirke
tirsdag 23. mai

BLOTT EN DAG

Blott en dag, et øyeblikk om gangen, hvilken trøst for min forsakte ånd!
Skulle da bekymring ta meg fangen? Allting hviler i min Faders hånd.
Han som har for meg et faderhjerte, av sitt rike forråd vil han gi.
Hver en dag dens del av fryd og smerte, hva jeg trenger all min tid.

Selv han alle dager nær vil være, for hver særskilt dag med særskilt trøst.
Hver en dags bekymring vil han bære, stille stormen med sin allmakts røst.
Og sin dyre eiendom bevare, denne omsorg har han tatt på seg.
Til din dag skal og din styrke svare, dette løftet gav han meg.

Hjelp meg da å hvile trygt og stille, blott i dine løfter, Herre kjær,
og ei troens rike trøst forspille, som i livets ord meg lovet er!
Hjelp meg, Gud, å nynne denne sangen, så mitt hjerte mer og mer den kan:
Blott en dag, et øyeblikk om gangen, til jeg når ditt gode land.

O STORE GUD

O store Gud, når jeg i undring aner
hva du har skapt i verden ved ditt ord,
ser universet med de mange baner
og vet alt liv oppholdes ved ditt bord,
/: da bryter lovsang ifra sjelen ut:
O store Gud, o store Gud! :/

Når jeg i Skriften ser de mange under
som Gud har gjort fra første Adams tid,
og ser hvor trofast Herren alle stunder
har ført sitt folk igjennom livets strid;
/: da bryter lovsang ifra sjelen ut:
O store Gud, o store Gud! :/

Når jeg så vet at Kristus lot seg føde,
ja, at han gikk omkring og gjorde vel,
inntil han sonet verdens synd og døde
og oppsto for å frelse hver en sjel;
/: da bryter lovsang ifra sjelen ut:
O store Gud, o store Gud! :/

Når så til slutt hvert tidens slør må falle,
og troens mål er nådd, så jeg får se,
vil evighetens klokker sjelen kalle
for tronen mellom skaren hvit som sne.
/: Da bryter lovsang ifra sjelen ut:
Takk, store Gud, takk, store Gud! :/

T Carl Gustav Boberg 1885 - M Svensk folketone

O BLI HOS MEG!

O bli hos meg! Nå er det aftentid,
og mørket stiger - dvel, o Herre blid!
Når annen hjelp blir støv og duger ei,
du, hjelpeløses hjelper, bli hos meg!

Snart svinner livets dag, det kvelder fort,
og jordens lys alt mørkner og går bort,
forandrings skygge følger tro min vei -
o du som ei forandres, bli hos meg!

Hver time trenger jeg din sterke vakt,
kun for din nåde viker mørkets makt;
hvor skal jeg vandre trygt foruten deg?
I mulm og solskinn, Herre, bli hos meg!

Når du velsigner, ei av frykt jeg vet,
sår gjør ei ondt, gråt har ei bitterhet.
Hvor er vel dødens brodd? Jeg frykter ei.
Du som har seiret, Herre, bli hos meg!

O la meg se ditt kors i dødens gys,
driv mørket bort og vær meg livets lys!
Da skinner morgenrøden på min vei.
I liv og død, o Herre, bli hos meg!

T H. F. Lyte 1847 - M William Henry Monk 1861